

Eenvoudig en stil, zo stond jij in ons leven.

In liefdevolle herinnering aan

Jacobus Johannes Eulderink

“Koos”

* 31 mei 1928

† 19 november 2012

Plotseling en heel stil

is van ons weggegaan mijn lieve man,
onze zorgzame vader en trotse opa.

Je was een man van weinig woorden, genietend van je familie en de mensen om je heen. Tevreden was je met kleine dingen, werken in de tuin, samen koffie drinken of een lekker sigaretje. En niet te vergeten het bakken van een heerlijke taart.

Het leven was niet altijd gemakkelijk voor jou. Praten, je gevoelens uiten, kon je maar moeilijk. Een echte binnenvetter. Wel konden wij, en met name de kleinkinderen, je ontroeren, je raken en dan liet jij jezelf echt zien. De lach die dan over je gezicht gleed zei zoveel meer dan duizend woorden.

Wij zijn dankbaar voor al die jaren die je in ons midden was. Goede jaren, maar ook mindere jaren maakte je mee. Het verlies van je dochters en schoonzoon viel je zwaar. Je vond houvast in het geloof. Samen met ma vond jij de kracht om door te gaan.

Afgelopen maandagochtend ben je in alle vroegte ingeslapen. Heel stil, heel dicht bij ma, je lieve vrouw. Zij was de spil in jouw leven. Door haar was je wereld groter, zij bracht het bij jou. Ook al waren de laatste jaren moeilijk door je ziekte en ouderdom, zij week nooit van je zijde en daarvoor was je dankbaar. Je blik of even “lieverd” zeggen was voldoende om jouw liefde en dankbaarheid voor al die goede zorgen te tonen.

Lieve Koos, ons pa, en fijne opa, dank voor alles wat jij voor ons bent geweest. Wij zullen je nooit vergeten.

Sientje Eulderink-Fischer
Kinderen en
kleinkinderen